

סוף סוף בית-מידות כלבבי שירים ממנזר סנט-קלר בירושלים

מחשבות בחג המולד

סוף סוף חדר-שנה כלבבי:
אולם! כתליו בגבה 5 מטרים, בעבי 70-80 סנטימטרים
עם דלת של
מבצר
מפרזלת בריחים ומפתח
(שומר על אוצר?) בגדל סמל
של כל
מפתחות העולם.

סוף סוף בית מדות כלבבי
רוכב על כל פורת חדריו
על גב ההר
על קו פרשת המים
על גבול העיר והמדבר
מקנה גלי גבעות
עם קצה לכן של כפרי מעוטים

וחומה – דפן אנית-צי
ומגדל – תרן מורם
ורוח טובה במפרשי הארנים
הנראים כנכונים לחצות
כל ים בלי הסוס

לחשוב שכל זה
התחיל
מאבוס!

*

בגלל החללים הרחמיים
המלאים בנרטיב ההולדה

בגלל מוטיב
ההתעברות ללא רבב

בגלל שהדמויות הראשיות
הן: בן אם אב

ובגלל שהפרשים שלושה משיר הערש
שלא שרת לי
כי לא ידעת
עברית, לא היו לטרף
אלא לשלשת המלכים אשר ראו כוכב

בגלל שהצרפתית שלי
זו השכוחה כמעט
מתחדשת לרצועה-עד-רהוטה
כל אימת שאני מבקשת:
"גפרורים" "סדין" "כרית" "בקבוק חם למטה";
מלות-בית מבקקות
מלות-בת
בגלל בגלל בגלל לכלאלה

אני עושה מכל מלה
מיליון שירים!
ומעדת האחיות

אמא
אחת.